

Jabbok

David Wilkerson December 1, 1982

Jabbok! Det ord har sikkert ikke betydet noget for dig indtil nu - men når du har læst dette budskab burde det blive et af de vigtigste ord i dit åndelige ordforråd.

Jabbok er det sted hvor Jakob kæmpede med Herren. Det var her han overgav sig fuldstændigt til Gud. Det var her han fik sin nye karakter og et nyt navn - Israel. Det var stedet hvor han gjorde op med den sidste afgud i sit liv og vandt sin største sejr.

"Samme nat stod han op... og gik over Jabboks vadested." (1 Mos. 32, 23).

Jabbok betyder et "vadested". Det står også for kamp, for at tømme og hælde ud. Det var en glørværdig sandhed der blev åbenbaret på dette sted kaldet Jabbok. Det betyder også noget for os i dag. Det er det sted hvor Guds folk opdager hemmeligheden bag magten over al besættende synd. Det repræsenterer en krise på liv og død - en som leder til absolut overgivelse.

Der kan ikke blive nogen herlig sejr over selvet og synden før du tager til Jabbok. Der kommer en dag hvor vi må "gøre op" med Gud. Vi må se os selv i øjnene og blive tømt for al ond lyst og alle selvviske ambitioner.

Tidligere har de troende fået at vide, at der er to overgange i det kristne liv - det Røde Hav og Jordanfloden. Overgangen ved det Røde Hav repræsenterer udgangen fra den verdslige verden. Det er en ny begyndelse. Det symboliserer "at blive frelst". Mange af Guds folk kommer ud af Egypten, men de kommer aldrig ind i det Forjættede Land. De sidder fast i en ørken af vantrø, frygt og forvirring. De har forladt verden, men de er aldrig kommet ind i Herrens glæde.

En anden overgang er påkrævet, nemlig Jordanfloden! Jordanfloden repræsenterer en overgivelse til Herren. Dåb i vand! Bibellæsning! At vidne! Et ønske om at vokse i Kristus! Det er en overgang til et liv i lovprisning. For mange repræsenterer det Forjættede Land Helligåndens fylde. En dåb i og ved Helligånden.

Er det ikke alt? Et Forjættet Land? Et åndeligt Kana for Guds børn? Frelst, døbt og fyldt med Helligånden? Israels børn kom ind i deres Forjættede Land. De fik deres arv. Men de kom aldrig ind i den hvile, som Gud ønskede de skulle! Disse gudfrygtige Guds børn havde stadigvæk synd i deres hjerter! Deres hjerter vendte sig stadig til hemmelige lyster og afgudsdyrkelse.

Hvor er det tragisk, at det samme gør sig gældende i dag. Masser af åndsfulde troende har aldrig kendt Guds sande hvile! Deres fred er forstyrret af en belastet samvittighed. Gud sagde til Israel, "at det var på grund af deres vantrø, at de ikke kunne komme derind... Altså venter der Guds folk en sabbatshvile." (Hebr. 3, 19 og 4, 9).

Det er muligt at være frelst, åndsfuldt og fuldstændig dedikeret til Herrens tjeneste, og stadigvæk være fanget i hemmelig synd! Det er muligt, at kaste djævlene ud i Jesu navn, helbrede de syge, udvirke mirakler, have dømmekraft, gøre store gerninger - alt i Jesu navn - og stadig leve i overtrædelse, bundet af synd.

Kun Gud ved hvor mange kristne der bærer en byrde af hemmelig synd og overvældende begær. Mange har aldrig

fået total sejr og udfrielse fra besættende synder. Mange unge dedikerede kristne kæmper en ulige kamp mod en vanedannende synd. De kæmper mod lysten til stoffer, alkohol og sex. De elsker virkelig Herren - men der er "denne ene ting i deres liv." De hader det men bliver ved med at gøre det alligevel. De ønsker ikke at vende sig fra Kristus og gå tilbage til verden. Men der er stadig en afgud som de ikke ser ud til at kunne opgave.

Og - åh - de mænd og kvinder - inklusive Guds tjenere - som kæmper mod en besættende synd! De hungrer efter Gud. De har ikke en eneste gang overvejet at søge verdslige løsninger. De længes efter Kristi fylde. De råber på hellighed! De er dedikerede børn af den Højeste Gud.

Men der er stadig denne ene ting. Dette vedblivende problem. Denne lille afgud! Den får dem til at sørge og græde. De er splittet ad af skyld og fordømmelse. De føler sig hjælpeløse, uværdige og forvirrede. De faster, de beder og afgiver løfter - men pludselig bliver de overmandet og bliver ført frem som et lam mod slagtebænken.

I mange år har jeg kæmpet med teologien om fuldstændig sejr over synd! Jeg mener ikke "syndfri fuldkommenhed". Jeg mener frihed fra at være slave af nogen besættende synd! Der er ikke mange, der har studeret læren om helliggørelse mere end mig. Jeg har studeret og læst om hellighed i årevis.

Jeg har arbejdet sammen med nogle af de værste slaver af synd, som nogensinde har sat sine ben på jorden. Så jeg havde behov for nogle svar. Jeg havde brug for et enkelt og klart budskab om hvordan man får sejr og bevarer sejr over synden over narkotiske stoffer, alkohol, vold, rygning, spillelidenskab, sex udenfor ægteskabet og forskellige former for afhængighed. Indtil Ånden viste mig Jabbok var min forståelse ufuldstændig.

Hvad med alle de kristne, inklusive pastorer, som fortsat har hemmelige affærer? Hvad med ægtemænd og hustruer, som opgiver deres ægteskab i håbet om at en anden vil være bedre for dem? Ofte lyver de om hvor forfærdeligt det er derhjemme - for at undskylde deres hemmelige kærlighedsaffære med en anden. De bliver ofte hjælpeløst involveret med en anden.

Seksuelt begær, ægteskabsbrud og hor flyder gennem menigheden i dag som pesten Den Sorte Død. Findes der ingen sejr over dette ukontrollable begær? Må et sandt Guds barn gå igennem livet som slave af en besættende synd? Findes der ikke en total sejr? Jeg mener ikke frihed fra fristelse, men at være fri for at give efter for begær. Der findes en tredje overgang - Jabbok!

Jabbok var en biflod til Jordanfloden. Det var et ensomt sted. Vi må krydse vores Jabbok alene. Du kan krydse det Røde Hav sammen med en stor flok forløste som forlader Egypten. Du kan krydse Jordanfloden sammen med Herrens sejrende hær ved din side. Men du skal gå over Jabbok alene! Der er ingen rådgivere, ingen venner, ingen hjælpere. Det er din private kamp - mellem dig og Herren.

"Jakob var nu alene tilbage. En mand gav sig i kamp med ham, lige til det blev lyst." (32, 25).

Jabbok er det sted hvor "Jakob'en" i os får dødsstødet. Der er her Gud handler med os - ikke kun i forhold til vores synd, men til hele vores karakter.

Jakob var en bekymret, desperat mand. Gud havde så at sige placeret ham med ryggen op ad muren. Han var vendt tilbage efter mange år for at gøre krav på sin arv. Hans bror, Esau, som han havde snydt for sin arv, kom imod ham med en hær bestående af 400 mand.

Jakob var modnet på mange områder. Han var nu en kærlig far. Han var lydige mod Herren og fulgte Herrens befaling om at vende hjem. Han elskede sandheden. Han var en ydmyg, bedende mand. Lyt til hans bøn:

"Jeg er for ringe til al den gothed og trofasthed, du har vist din tjener..." (1. Mos. 32, 10).

Men denne ydmyge, lydige, bedende, gudfrygtige, sandhedselskende Guds tjener gav stadig efter! Gav efter betyder "at give efter for en farlig kraft for at undgå problemer." Fred uanset omkostningerne inkluderer kompromis!

I stedet for at stole på Gud i sine problemer, så forsøgte han at tænke sig ud af sine problemer. Han delte sit kvæg i to flokke og sendte dem af sted for at formilde sin brors hjerte. Han ville overøse Esau med gaver bestående af geder, kameler, tyre, får, æsler og væddere.

"Han sagde, jeg vil forsone ham ved hjælp af en gave..." (v. 21).

At give efter! Det er hvad masser af kristne gør! De giver efter for en farlig kraft, fordi de er bange og hjælpeløse! Man hører om det hele tiden nu om stunder. "Jeg kan ikke gøre for det. Jeg ønsker ikke at gøre det. Jeg hader min synd. Men på trods af alle mine anstrengelser giver jeg efter og falder i!"

Så vi giver efter igen og igen! Vi synder og bekender, græder og bekender og forsøger at tænke os ud af det. Åh alle disse planer, alle disse forsøg på retfærdiggørelse og alle undskyldningerne - alt sammen forgæves. Vi synes magtesløse overfor overvældende behov og begær.

Lydighed! Bøn! At søge sandheden! Ydmyghed! Kærlig! Venlig! Guds frygt! Men der er stadig denne knast! Der er stadig et hemmeligt rum dybt inde i hjertet. Der er stadig en eftergivelse, beregnethed - en afgud er tilbage - endnu ikke fuldstændig overgivet. Som endnu ikke er under Kristi totale herredømme.

Lad mig vise dig hvad der skal ske ved Jabbok!

1. Ved Jabbok viger religion for åndelighed!

Man kan være meget religiøs uden at være åndelig overhovedet. Jakob havde en meget religiøs oplevelse ved Betel. På sin vej til Paddan-Aram for at finde en kone blandt sit eget folk, havde han en ubegribelig religiøs oplevelse.

"I drømme så han en stige, der stod på jorden; den nåede helt op til himlen, og Guds engle gik op og gik ned ad stigen." (1. Mos. 28, 12).

Gud viste sig og indgik en pagt med ham! Det var et løfte om materiel velsignelse -

"Den jord, du ligger på, vil jeg give dig og dine efterkommere... I dig og i dit afkom skal alle jordens slægter velsignes..." (v. 13, 14).

Jakob sagde - »Hvor er dette sted frygtindgydende! Det er jo selve Guds hus, det er himlens port!« (v. 16, 17).

Jakob kaldte stedet Betel og indgik en aftale med Gud. Den velsignelse lød rigtig godt i Jakobs ører!

"Hvis Gud er med mig og bevarer mig på denne rejse og giver mig føde og klæder, og hvis jeg vender tilbage til min fars hus i god behold, så skal Herren være min Gud... og alt, hvad du giver mig, vil jeg give dig tiende af." (1. Mos. 28, 20-22).

Lyder den aftale bekendt? Velsign mig, Herre. Lad mig få fremgang på alle områder! Giv mig rigeligt at spise! Giv mig pænt tøj! Tag dig godt af mig, så vil jeg tjene dig! Så vil jeg betale tiende! Giv mig, så jeg kan give noget tilbage til dig!

Tænk over det! Gud er til stede - himlen er åben! Engle kommer til syne! Gud taler! Hvilken overnaturlig, religiøs oplevelse! Og alt hvad Jakob ser i det er en aftale om land, mad, tøj, rigdom og succes på alle områder! Det var helt igennem en religiøs oplevelse.

Betel er en populær religion i vore dage. Ligesom Jakob, tolker vores begærlige sjæle Guds løfter på materialistisk vis. Vi går så langt som til at vanhellige Jesu' dyrebare soning! I højstemte religiøse vendinger taler vi om kraften i Jesu udgydte blod. Men det vi siger, er en tragisk misfortolkning af hvad hans offer virkelig udvirkede.

Det eneste nogle ser er hvad de kan få ud af det. For dem drejer soningen kun om helbred, rigdom, fremgang og udfrielse fra fattigdommens forbandelse. De er helt blinde for betydningen af Jesu sejr på korset. Hans magt over synd! Friheden til at ofre, lide og villigt tjene ham for at udbrede hans rige på jorden! At udholde trængsler og om nødvendigt miste alt for at få en uforgængelig krone.

Hvad med de mange som tilbeder ved Betel? Hvad med alle prædikanterne og lærerne som sidder fast ved Betel og gør krav på løfterne derfra?

Jeg siger de er religiøse mennesker. Nogle er meget religiøse. Som Jakob har de måske oplevet store åbenbaringer, set engle og måske har de hørt fra Gud. Men ved Betel! - kødet hersker fortsat. Det er et religiøst sted - ikke åndeligt. Det er en delvis åbenbaring. Den handler om velsignelser men ignorerer den dybe indre kamp!

Det er at være i Herrens nærhed uden at gøre noget ved Jakobs natur! Det sker kun ved Jabbok!

2. Jabbok er et sted for fuldstændig overgivelse!

Det er et sted for total sejr over en hver besættende synd! Du er ikke klar til Jabbok før du er desperat! Du er nødt til at komme dertil hvor du ikke har andre muligheder. Din byrde må bringe dig ud i en krise på liv eller død.

Hvilken krise Jakob stod i. På den ene side rykkede Esau nærmere. På den anden side stod Herren selv med en hær af himmelske vidner. Der var ikke nogen steder han kunne gå hen. Han hang i den tyndeste tråd! Uden et mirakel ville han være en død mand. Hans synder havde indhentet ham. I over tyve år havde han bluffet sig frem. Han havde overlevet på sine listige tricks. Han kunne ikke fortsætte på den måde - ikke en eneste dag mere!

Jakob var tvunget til at stille sig selv til skue overfor Guds ærefrygtindgydende tilstedeværelse - og se sig selv i øjnene! Kampen stod på hele natten. Denne gang mente Jakob det. Han ønskede at blive fri. Han ønskede, at kunne se Herren og hele verden i øjnene og vide, at han var ærlig og hellig. Han ønskede sin skam fjernet. Han ønskede udfrielse.

"Og Manden spurgte ham: »Hvad er dit navn?« Han svarede: »Jakob." (1. Mos. 32, 28).

Jakob vidste hvad hans navn stod for: "Den der griber om hælen" en som snyder sin bror og som forsøger at skjule det for Guds flammende blik. Det Herren sagde til Jakob var:

"Se på dig selv - se hvad du er blevet til! Der er ingen undskyldninger nu! For en gangs skyld skal du se realiteterne i øjnene! Se sandheden i øjnene - vær dødsens ærlig - ellers bliver der ingen sejr!"

Det hele kommer væltende ud: al den indestængte frygt og erkendelse: "Åh, Herre, jeg er en svindler! Udadtill er jeg så religiøs, men indadtill er jeg en hykler! En bedrager! Jeg har leget med ilden alt for længe! Jeg har fundet den ene undskyldning efter den anden for mine handlinger, retfærdiggjort mine synder. Tilgiv mig, Herre...."

Der kan ikke blive nogen sejr over besættende synd uden en endelig afslutning ved Jabbok! Frygten for Guds retfærdighed og dom over din synd må uigenkaldeligt gribe dig. Du må indse den realitet, at du ikke er en speciel person, ikke er immun overfor afsløring og dom. Du må se det faktum i øjnene, at Gud i sin kærlighed må give dig en deadline - en sidste chance for fuldstændig lydighed!

Ikke at hans nåde er trukket tilbage eller at hans kærlighed og barmhjertighed er begrænset. Men der kommer et tidspunkt hvor Gud ikke længere kan se gennem fingrene med din synd! Der er en lov som siger, "undfanget begær medfører død!" Din synd rammer dig! (Se 4. Mos. 32, 23, red.).

Du må se i øjnene, at du ikke længere kan leve på en løgn. Uanset hvor velsignet du er, uanset hvor salvet du er, uanset hvor store gerninger du har gjort i Guds navn - så vil Gud ikke give dig ubegrænset tilladelse til at fortsætte med at synde! Du må adlyde eller blive afsløret – og ligge som du har redt.

Se sandheden i øjnene! Tilstå alt i dets hæslige detaljer! "Åh, Herre, jeg er en ægteskabsbryder, en horebuk. Jeg er ikke bedre end luderne og de homoseksuelle som byder sig til på gaden! Jeg er den værste løgner i din menighed. Jeg har snydt min familie. Jeg er ikke den som folk tror jeg er. Jeg ved, jeg bliver afsløret. Jeg ved jeg kommer til at betale prisen for det jeg har gjort - så tag det væk, Herre, Tag det væk nu! Jeg kan ikke bære denne byrde en eneste dag mere! Sæt mig fri. Jeg er træt af at forstille mig!"

Ved Jabbok udfrier Kristus os fra vores besættende synd og forvandler selveste vores karakter.

"Så sagde han: »Du skal ikke længere hedde Jakob, men Israel, for du har kæmpet med Gud og mennesker, og du har sejret." (1. Mos. 32, 29).

Sejrende kraft gennem en ny karakter - et nyt sindelag! At sejre betyder at få overtaget, at vinde over, at være modstanderen overlegen." Jakob vidste, at det var i hans magt at adlyde, fordi Herren accepterede hans overgivelse.

Herren er ikke kun interesseret i at vi vinder sejr over bestemte synder. Han ønsker at forvandle os til nye mennesker med rene hjerter og rene hænder. Vi har brug for et ændret sindelag - en ændret personlighed.

Det tog kun en desperat nat at blive konfronteret med sandheden. En nats kamp med den gamle natur! Der skete

en gennemgribende ændring af Jakobs legeme og sjæl. Det blev bragt frem for Herren og blev overvundet. Herren så Jakobs desperation, hørte hans ynkelige bøn - og rørte ham! Herren havde gjort ham svag med vilje ved at rive hans lårben ud af hofteskålen!

Et af de største mirakler, som Herren kan udvirke på vore vegne, er at lamme alle vore menneskelige anstrengelser og indsatser og gøre os totalt afhængige af ham. Du vil humpe væk fra Jabbok, ydmyg og magtesløs; og grædende sige, "Åh, Herre, jeg over gav mig helt. Jeg bekendte alle mine synder. Min afgud er blevet knust. Jeg kan ikke sejre uden overnaturlig hjælp. Du bragte mig til dette lydighedens sted. Oprethold min overgivelse på overnaturlig vis. Få mig til både at kunne og ville gøre din vilje."

3. Jabbok er et sted hvor himlen åbner sig!

Gud åbenbarer kun sig selv for de som gør op med deres falskhed. Falskhed er svig, bedrag, uærlighed, skjult synd!

Lyt til det herlige løfte som Jesus gav Nathanael, én af de tolv:

"Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: »Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.« ... Jesus sagde til ham: »Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.« Og han sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen.« (Johs. 1, 47-51).

Han alene fik dette herlige løfte - Nathanael, der er ingen svig eller uærlighed i dig. Du er en åben bog. Der er ingen skjult synd! Der er ingen hindring i dit liv. Du vil se en åben himmel. Du vil se hvad kun få andre kommer til at se. En fuld åbenbaring får du, fordi du er uden svig!

Vores Herre ønsker inderligt at åbne sit hjerte for os, og lede os ind i hele sandheden. Men vores svig forhindrer det. Det er derfor Jabbok er så nødvendig! Et sted hvor man kan overgive alt hvad der findes af svig, bedrag og uærlighed! Så himlen vil være åben for os! Det er sandt, at vores synder for ham til at skjule sit ansigt for os.

Jakob gav Jabbok et nyt navn - han kaldte stedet Penuel, som betyder "Guds ansigt" -

»For jeg har set Gud ansigt til ansigt og har reddet livet«. (1. Mos. 32, 31).

Jakob var nu en åndelig mand. Ikke mere snak om materiel velsignelse, land, mad, tøj eller succes. Han havde set Gud og blevet rørt af Gud. Det handlede ikke om kvæg længere. Det handlede om Kristus.

Himlene åbnede sig igen. Stigen kom til syne igen. Engle gik op og ned ad stigen. Men nu forstod han den dybere mening med den åbne himmel. Det betød adgang til Faderen! Det betød at lære ham at kende. Det betød at sidde på himmelske steder. Ubegribelig glæde. Skindet fra hans tilstedeværelse. Lyden af hans stemme. Kun åndelige værdier nu!

Jakob havde spildt over tyve år. Han kunne have nydt en åben himmel ide år. Han kunne have haft fællesskab med sin bror og med Laban. Men himlen var lukket for ham - på grund af hans svigefuldhed. Jeg ved, at også jeg har mistet værdifulde år med en lukket himmel. Mine indre afguder - min ikke overgivne falskhed - lukkede himlen. Det forhindrede fulde åbenbaring af Kristi. Jeg havde kun en delvis åbenbaring.

Men ved Jabbok hørte Herren mit råb og udfriede mig! Jeg indvilgede i at følge ham i total overgivelse. Og så åbnede himlen sig for mig igen! Jeg bliver stadig fristet - og nogle gange falder jeg i. Men jeg ved at min lydighed igen vil åbne himlen for mig.

"Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv." (Johs. 7, 17).

Er himlen åben for dig? Åbenbarer Herren sig selv for dig i sandhed og hellighed? Hvis ikke, har du måske lukket det hele ned ved at holde fast ved en afgud! Hemmelig synd er måske årsagen til din åndelige tørke og blindhed. Og der kan ikke være nogen enhed i menigheden før Guds folk lever rent og lever i lydighed.

Ja, vi er elsket! Men vi vil også blive dømt! Dom er begyndelsen i Herrens hus! Hele Jesu menighed bliver ledt til Jabbok! Ingen af os vil undslippe denne krise.

"For synder vi med vilje, efter at vi har lært sandheden at kende, findes der ikke længere noget offer for synder, tilbage er kun en frygtelig forventning om dom og en brændende nidkærhed, som skal fortære modstanderne. Den, der bryder Moses' lov, skal uden barmhjertighed lide døden på to eller tre vidners udsagn; hvor meget hårdere straf mener I da ikke, at et menneske fortjener, når det træder Guds søn under fod og vanhelliger pagtens blod, hvormed det selv er helliget, og håner nådens ånd?"

"Vi kender jo ham, der har sagt: »Hævnen tilhører mig, jeg vil gengælde,« og derefter: »Herren vil dømme sit folk.« Det er frygteligt at falde i den levende Guds hænder." (Hebr. 26 -31).

Før du kommer til Kristi dommersæde - så gå til Jabbok! Døm dig selv ved Jabbok og du vil ikke blive dømt! Hør hvad Herrens Ord siger om lydighed:

"For Guds vrede åbenbares fra himlen over al ugudelighed og uretfærdighed hos mennesker, der undertrykker sandheden med uretfærdighed..." (Rom. 1, 18).

"Israelitterne kan ikke holde stand over for deres fjender, de bliver slået på flugt af dem, fordi de er kommet under band. Jeg vil ikke længere være med jer, hvis ikke I fjerner og tilintetgør det, der er lagt band på." (Josua 7, 12).

"Da vi nu har disse løfter, mine kære, skal vi rense os selv for alt snavs på krop og ånd og være hellige i gudsfrygt." (2. Kor. 7, 1).

"Hold jer nær til Gud, så vil han holde sig nær til jer. Gør jeres hænder rene, I syndere; rens jeres hjerter, I tvesindede! Sørg og græd i jeres elendighed; lad jeres latter afløses af sorg og jeres glæde af mismod. Ydmyg jer for Herren, så vil han ophøje jer." (Jak. 4, 8-10).

"Det skal I vide, mine kære brødre: Enhver skal være snar til at høre, men sen til at tale, sen til vrede... Aflæg derfor al urenhed og al den megen ondskab, og tag med sagtmødighed imod det ord, som er indplantet i jer, og som kan frelse jeres sjæle." (Jak. 1, 19 og 21).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/4970/>